

Práce je po formální stránce velmi dobře zpracována.

Kompozice a přehlednost práce. Nemám žádné výhrady.

Ze stylistického hlediska je práce také velmi dobře zpracovaná. Pouze na několika místech se objevují určité neobratnosti.

("počet nově vznikajících pramenů se zvýšil", s. 5; "svět univerzit a městských gymnázií, jejichž vyučovacím jazykem byla latina a městských gymnázií, jejichž vyučovacím jazykem byla latina, vycházející z pozdně středověké učenecké tradice", s. 5.

pozdně středověká erudovaná tradice", s. 19; "termín ekonomika odkazuje na obchodní charakter

komerční charakter zpracování znalostí, tj. jejich nabízení, nákup, prodej nebo výměnu", s. 20; "Oba analyzované prameny jsou tištěné knihy psané latinsky", s. 23;

"změna identity renesančního učenice, v níž duchovní hraje podstatně menší roli", s. 33. 33; "Odsouzená identita kakomaga je tak definována jako zkažený člověk, který má zkažený člověk, který se odvrátil od Boha", s. 33).

Na některých místech díla je absence zkaženosti zřejmá, snad nejvýrazněji v závěrečných částech ("podléhala určitým pravidlům, která ukládají texty", s. 15). texty", s. 15; "jak je formuloval Wouter J. Hanegraaff", s. 35, "Zároveň se však dokládá autorovo spojení s vědeckým prostředím renesance", s. 36).

Grafická úprava je dobře ošetřena. Prospěla by jí o něco lepší kvalita tisku, ale. Stávající nebrání čitelnosti. Čísla stránek jsou uvedena jiným písmem.

Interpunkce se místy liší, zejména při začlenění citací ve dvou jazykových verzích, originálu a té přeložené do češtiny (s. 32, pozn. 119 - citát v češtině by měl být také v uvozovkách).

v uvozovkách).

Bibliografická opora práce je na velmi dobré úrovni, vedle češtiny se běžně používá i angličtina.

Některým údajům chybí prostor

publikace (např. str. 23, poznámka pod čarou 83, 84...) nebo

název nakladatelství je neúplný.

("Cambridge: University Press", s. 23,

poznámka pod čarou 86).

Doporučoval bych další

kontrolu citací ("přístup" místo "poškození", s. 27?).

27?).

o Způsob odkazování: Bylo by nutné.

potřeba rozlišovat mezi přímým převzetím myšlenky

z jiného odkazu (pomocí termínů

"viz", "srov." atd.). Od způsobu

citace se někdy zdá, že některé

myšlenka pochází z pramene, ale pravděpodobně tomu tak není (s. 36, pozn. 136).

Pravděpodobně tomu tak není (s. 36, pozn. 136);

Odkaz by se v tomto případě pravděpodobně nacházel uprostřed textu

věty, nikoliv na konci).

- Práce je velmi zdařilou případovou studií

Případová studie o identitě renesančního mága na základě

Arbatelových textech a Čtvrté knize okultní filosofie.

Filosofie. Práce stanovuje svá východiska, nastiňuje tzv.

jasně definovanou výzkumnou otázku,

pečlivě pracuje s textem. Výhodně čerpá

z práce D. Jitteho o

o ekonomii utajování v pozdním středověku a raném novověku.

novověku a zasazuje renesančního mága do této

Renesanci do tohoto kontextu (jistě právem; sám

Jutte s ohledem na své konkrétní téma klade větší důraz na židovské prostředí

Konkrétně on sám v souvislosti s židovským prostředím klade větší důraz na židovské prostředí,

ale fenomén, o němž hovoří, má

širší rozměr).

- Zvážil bych více přímých citací z obou textů

obou textů, zejména pokud obohacují výklad.

o některé zajímavé nuance. Nyní je to

čtenář, který má největší nárok na původní texty.

je pouze odkazem.

- Závěr týkající se prolínání obou textů

erudičních tradic, univerzity a učené řemeslné profese (s. 19, 27, 28), považuji za velmi důležitý.

(s. 19, 27, 28), považuji za velmi přínosný a relevantní.

užitečné a relevantní.

- Jako nejdůležitější oblast, kde potenciál práce zůstává z velké části nevyužit,

je jeho příspěvek k otázce vzniku západního esoterismu jako samostatné tradice.

Období renesance. V souladu se svým zadáním se autor při oznámení, že se bude zabývat touto diskusí

příspěk k této diskusi (s. 6), ale téma zůstává okrajové a je prezentováno bez širšího kontextu. a jeho rozměrů (např. na základě jakých rysů esoteriky se tato otázka

je třeba brát v úvahu); znovu se objevuje až na samém konci (s. 44) a bez náležité argumentace

(měla být umístěna jinde než na konci) a jasné odpovědi.

- Na některých místech bych analýzu prohloubil. Například ve čtvrté kapitole autor krásně ukazuje, že např.

Čtvrtá kniha okultní filosofie klade vědomý důraz na poněkud temnou sílu čaroděje, ale již nezpochybňuje funkci tohoto motivu (s. 35).

- S tématem světce a čaroděje souvisí i zkoumání tenké hranice mezi světcem a čarodějem (např. s. 13).

jistě souvisí s tématem, ale na druhý pohled si kladu otázku, nakolik je důležité.

Výsledkem autorova čtení analyzovaných děl může být jistě obžaloba.

a vyšetřována inkvizicí (ostatně autorka

může poskytnout jakýsi rámec pro to, jak je neobvyklé/neobvyklé, aby se takové artefakty staly předmětem takového zkoumání), ale druhý pól je "naroubován" na artefakt autorita čaroděje - jejich autora nebo čtenáře či

podobných děl - by byla jen stěží uznávána ve společnosti, která by takovou autoritu uznávala.

chápana jako autorita světce. Určitý druh sebekultivace je skutečně součástí cesty k magické moci,

Ale "svatost" není základním rozměrem autority renesančního mága,

Nebo se to alespoň autorovi nedaří. Mimochodem, autor má

je nejvýznamnější anglicky publikovanou prací o tenké hranici mezi světci a čarodějnicemi.

Světce a čarodějnice (Dinzelbacher, Peter, Saints or Witches? Osudy

"Jiné" ženy ve středověku a novověku, Praha: Vyšehrad 2003, německý originál.

1995; bohužel jsem možná toto opomenutí v pracovní verzi přehlédl a

autor tuto knihu pravděpodobně přehlédl nebo ji nepovažoval za příliš důležitou).

Autor se snaží odstup uzavřít tvrzením, že čaroděj získal téměř božskou moc.

moc, "která tak do značné míry odpovídá identitě světce" (s. 31), ale z božské moci

To ještě není závěr. Mysticismus a nadpřirozené vize (viz s. 13) jsou přinejmenším.

fenomén na první pohled zcela odlišný od rituální magie, nemluvě o jakékoliv magii vůbec.

Souvislosti, které lze nalézt v renesančním leitmotivu výrazných duchů. Možný

souvislosti na hlubší úrovni bude třeba zkoumat mnohem důkladněji.

Podrobněji rozebrána.

- Chápu snahu nahlédnout za oponu, ale není možné zjistit, zda je důležitost

církve (by) byl nebo nebyl přehlédnut ve ztraceném (nebo nikdy nenapsaném)

Arbatelovy části (s. 33). Analogie se středověkou mazaností může, ale nemusí být.

může, ale nemusí být relevantní; spíše nelze tuto otázku rozhodnout.

- Brilantně zdokumentovaná výzva tezi o souvislosti renesančních proměn.

čarodějnictví (důraz na Písmo místo na jiné zdroje, zkrácení rituálů) s reformací (s. 42,

To bych ještě zdůraznil v závěru na s. 43).

- Další lokální problémy:

o Bylo by dobré vysvětlit, proč se scholastická přírodní magie označuje jako "magie".

"obrazná" magie (s. 8-9).

o Bylo by dobré vyřešit napětí mezi informací, že magii praktikovali vzdělaní lidé, a informací o tom, že magii praktikovali vzdělaní lidé.

duchovenstvo, a informací, že se jednalo o církevní podsvětí - duchovní s nižšími schopnostmi, kteří se věnovali

svěcením, učenci a laičtí pomocníci kněží (obojí na s. 16).

o "V obou analyzovaných textech se předpokládá, že i pohané dostávali od boha určitou moudrost, což však v období renesance autoři podobných tvrzení nepovažovali za překážku svého vlastního chápání jakožto pravověrných křesťanů." (s. 36-37): myšlenka stojící za představou o nadřazenosti pravdy u pohanů. je opačná: ti, kteří se drželi vyprávění o antické moudrosti, se považovali za vyprávění o starověké moudrosti drželi za pravověrné křesťany, ale toto vyprávění jim nebránilo v tom, aby si od pohanských myslitelů. (formulace).

Návrh globálního hodnocení

Celkové známkování písemné práce bude stanoveno podle níže uvedené tabulky na základě součtu známek za všechny tři předměty tří skupin kritérií. Pokud však písemná práce získá v některé ze tří skupin kritérií méně než 50 % maximálního počtu bodů

bodů, bude návrh celkového hodnocení vždy F, bez ohledu na výsledné skóre. V tomto případě

body se nesčítají, ale v poli "Součet bodů z oddílů 1-3" se uvede "nesplněno", nebo "-". Přestože je známka založena na součtu bodů, uveďte je výslovně do příslušného pole.

I přes jednotlivé výtky považuji předloženou práci za výbornou. Student absolventa pracoval velmi samostatně a pečlivě. Domnívám se, že by mohl tento text dobře využít. v případné postgraduální práci, kde se nabízí několik možností. První z nich je držet se tématu identity mága v renesanci a jednoduše rozšířit pramennou základnu o další texty. V takovém případě bych se však přimlouval - aniž bych vylučoval výše zmíněné jako důležitou vývojovou linii - za rozšíření o další literaturu o renesančních učencích a také na dvorské věstce a astrology,

I přes jednotlivé kritické připomínky považuji předloženou práci za vynikající. Studentka postgraduálního studia

pracovala velmi samostatně a pečlivě. Domnívám se, že by mohl tento text využít.

v případné postgraduální práci, kde se nabízí několik možností. První z nich je držet se tématu identity mága v renesanci a jednoduše rozšířit pramennou základnu o další texty.

V takovém případě bych se však přimlouval - aniž bych vylučoval výše zmíněné jako důležitou vývojovou linii - za rozšíření o další literaturu o renesančních učencích a

věstcům a astrologům u dvora, zejména italských magnátů. Další možností je nyní

zaměřit se na téma světa a jeho "magie", tj. na druh magického myšlení, které charakterizuje

Renesanční magie. Ještě další možností je ponořit se do fascinujícího světa

magických rukopisů pozdního středověku a raného novověku a jejich materiality a geneze.

(a s tím související paleografie a kodikologie).

Návrhy k diskusi

Uveďte prosím alespoň dva vědecké návrhy k diskusi o příspěvku.

(1) Lze renesanční magii, reprezentovanou oběma analyzovanými texty, považovat za něco, co by se dalo označit za "renesanční magii"?

počátek západního esoterismu, případně v jakém smyslu?

(2) Jaký je vztah mezi sebe prezentací renesančního mága jako autora na základě

zkoumaných textů, a identitou renesančního humanisty, učenice, který čerpá z literatury, jež je v renesanci

svou autoritu mimo jiné ze znalosti starověkých textů (starověké moudrosti) v "exotických" jazycích, a to i díky tomu, že je schopen se s nimi vypořádat, a že je schopen se s nimi

(hebrejšтина, řečtina)? Jaké jsou možné podobnosti a rozdíly z hlediska mecenášství?

Svoboda (praxe nebo svědomí), ve vztahu k církevní hierarchii atd.